

סיכנא

השירים אשר לשלמה

מוזיקרים וטירות ותשבחות אשר
הביא בחכמת חננון ומוסיקה
לשלמה ד' ה' וזקולות
כמר שלמה מחאדומים יצו
מדרי קק מאנמוכת
לחוד' לח' ולחוד' לשש עליון בכל
תר שבקדושת תרשח
בארץ

פה ויניציאה סט

בסעמ' השנים

פייטור ולורנצו בראגאדני

בבית ויזאני קאליאני

Appresso gli Illust. Sig.
Pietro e Lorenzo Brag.

Basso

Basso 2°

אל איש חיל רב פעלים
ומריו קרש הלולים

הה קציו וחמי הנסגב כמה משק סולם וכו' פוסה חיל יזה
קוראם במנוטובת. וזהו דבר וכו' יזה

גם מתחול גם תמלסני גם מאזפתח לויאן האלהים ויחננו להבין ולהור' כחכמת
המנובקה רבתי ועודך בחכמת' ברוב סדעסי בקרבי הסתעסעה נספי לקחת
מראסית כל תרומת קול' להורות לחכב בערכות כקול' רנה ותודה ס זה קול' האר' לכבד
את ה' כמה מהאזהו חים אלק' סכרבתו ויהי' למסען ליויתן כפי מזיזת חרסות אשר
בסיתו בסרר' רקמתי בקולות ערכות בעימות בימות כנוח עלי הרוח מיוחד' לזמני מסון
ולתועדס טובים וספתי לא אכלא כי חמיר הגדלתי והוספתי הסתרלות להגדיל מחזורי
דוד מלך ישראל ולהאדירס עד אשר ממתי חק צבול להרבה אהס בררס' למסית' לכעבור
יהיה להם יתר שאת לאזן אשר מלין תכחץ ויחארי אשר הנני ה' לחיות כנוסס ולהוציא קול'
למעשהו ראיתי כי טוב לזכות את הרבים ולהביא אל הרפס מחבר ומידותי אשר עשיתי
לא לכבודי כל לכבוד אבי מבטמים אשר עסה לי את הנספ הזאת ולפולס אורני והנה
מח דברי כי תרתי בלני למי מקצמים אפנה להקריב על מזבחת מנחת תודה זו ויחא
פינו וארא כי טוב תתי את דודי אליך נכבד וחשוב בישראל מתת אותס לאיס אחר כי אונס
יורס כל ספר עמי כמה מעלות טובות לגבד אשר דרכו בסודה כחוקר' ויגס קלס יחד
והדרך מונב ארצה וראסו מניס הסמיחה וגם סלסלת יחסך נודע למסגל העולה בסמיחה
אור הספאר והעני כי על כן בחרתי קסחוסף ככל יספחך וכחח' תהודך עליו ועל סוסי יד
מסך כי להיותי קסור בעבותות החסדים והטובות אשר בלל סר' גמלו עליו הס' ז
הארץ נע אסרס מחול ירבון רוחתי וספ' לעצמי לכבד מלכודי וספ' הקרבלו זס כר' סלך
ארו' ויחמירי אהדך זאת ועוד כי כמה פעמים במהתך יבפתה ומנאחתי וזכרתי עמודי
הסיר בספתי רננות ואס כן איפה מתך הקול ומידך נתי לך הסס כי כן זאת מנחת
כהנה נחונה סלוחים אליך מאלד ואריר וכנו סיאחחך חוקר נא בעימך ויחניך מספרס
ועמותך תרבה ויהי כאסר וזיס בסות' וזל לקבלה בסכר פנים יפות יהללה בספרים
ותהי בסאת חן כפיס כל רוחיה והנה עורני מדבר אפרס את כפי אל ה' בכלותי ובבעקותי
יפרס עליך סכת שלובו וירוחך לרסס מסכנות יהללה ויחלל עליך ועל כל באיך
כל הכרכות הכתובות בספר תורת משה מאנטובס יום רח חסון הספג

כוכב מאהבה לאר'

הנעיר מלמה מהאחרמים

א ב ג ד

אל כל אתן סלין תבחן שלום

שפת

אחת תכון לעד הוא המסורר במחברותיו באומרו מה חילוק חכמת הנבון
אל האחרים נכבד נבכתי מארץ העברים כי בשרה חכמים כמו עשכ בכל
חדש לפני כישראל ויביטו מהם כל החכמות הרמות והאומות מכבדים ומנמלים אותם ופלו
עבר כנסתו גם היא כאחת מהנה לא נעדרה מאתם בתמים ומהם מאוס לוקחה זאת ומי
יסבח המלך דוד זקן ועמלו לא יאמר עוד אשר עמל לו מאדם בסוד ליתור סוד בסוד לכל
בני אסף והיו ויחזקו ככתוב בספר דברי הימים להבנים חסום המעצת קול והנח להם
כלים מאלהים זמרא וזמנא וזמנא רמזא וזמנא וכה משפטם כל הימים אשר עמד בית ה' על
מכוני ראסון וסני ועסה חסד להמשיך משכח קדם • אכן קורות בתומו הזרים ורהיטנו
דרהטנא מסורר בארבות וילד הזקן נכדים הספיקו להסמיכום מכל דעה ולהעבירם מכל
הפסל כי אף ה' היה בעם ויחזקו ויפכלתו ויטעו כנר דק מכל ביהי ואלף גם זאת ביהי
בארץ לא להם אברה מחכמת חכמיו ותקח אונם מתן ממנה אחרי כן מולתם פריד מעיר
בחרות אלה באחרית הימים • והללו את סה' כי נסגל • שלשת לכונו בחכמה
זו • ויחכם עכל האדם לא לבר מואמתנו כי ידמיונו ויסה ערך מאתמול לרבים אנשי סם
ומספחות הארמה • אשר עכ סרת את פני בהירות רוחות חכמי מאטונות גם האמר
לפני • וידיד לנכח אשר בחיים היום ירום ונכבד הדת והדת חזק ומכיל חן חסדית
במחיקה למסון אחרת אשר בספר החקון אכל אשר לא יסראל הוזהר על ערבים בהוסס
תלו כנורותיהם ויחמרו ה' פיקח עברו • זו כמו לחליו שכל ועסה להוסיף מחול על הקדם
לכבר חונם ממה סחננו ואלף הוא היה מתכוין לנחור את הסם אשר קנה לו כנור המכרי
את ה' ויוסיו לעומת מחברתו היה מכיל ויהי מחזור לר • מכסרי תפלה או סכחה
הלל ומרתיה עד כי מסביל לאסף קבץ כמה מהם והי לאחרים בידו וכאשר סודרו אנשי
אותם והתענגו על רוב טובם והמקסיבי הזהירו כל אחר ערבה אונם מסמיע וסמיע וחרו
חזקו עליו דברו סודיו עם ובראסם הנדב המהלל בשולם כמה מהם ס' • יסמיהו אלה
ממכלי יחל לתקם אל הרסם להפסיד אחריו סם טוב מכסם כי הוא מתחיל אשר לא יוסב
ולא נהיתה כזאת בישראל • ולנסות חבירו היות כי וסודרו והרבים ופאת וישראלים ירנו
במועדים ובחרוסים סל מכוה • גם אנשי מאז נמתי במספר אוהביו הפסרתי כו עד מאד
והבטרתי עליו דברי • עד כי אסתיעא מלחא קורות לבורא כל וכאן גשם עד מסבר אשר
סכרתי לראות פניו סה אונם בא והסבים לסלס נדרו להרשים ברכר הכנור וכדי ליתן סכר
למבוייהם לכך מנחה וניחוחות אחר להקרבא לית מנחה בתפלה למסד אים האלהי הנכר
כהנן וכראוי ואותי כזה לעמוד על כל כרה סלא תכא על הכנור לסדרו להגיה אורן
ולסקנה פנים על עבירות ומעלות הרסום • והנס כי נהפך לכל כנור ואני מקור דממה
על לבי חלל כמי הנחמר זבולק נש היר בחור בן כא סנה נשים חזירות קולו ערב ומראה
נאזה אשר ספכו דמו סמי' חסם בת רמחם מבני עמנו זה כפשה חרפים ברור זה ומח סחם
מאזה המסם נשמי לא אסמע עוד בקול פרים וסרות • בכל זאת לא חסכתי להעביר על
המכזה אחרתי בסכר זאת ירחם ה' על נשמתו וליקר יהארום תהיה לאורה וסמחה • הנה
אל אנכי נכב על עין המלאכה ומוריע בסערי לרבים כי לא נקלה היא היות כי לא נעכה

א 3 1 3 כפתח

בפתח הזה תאזן מקדש ולכן סגנון נשמות כמכונות יוראה הרואה כי נראה לפי המהבר
טוב מהקורא יגידו האותיות לאחור ויחזרו למכרע מלך הזמר העגור כי כל מהפך סדר
הנחות מהמורגל ועיניהם ימותו לנטות ימין כדרך סלון בני ברית כותבים פן תטרף
דעתם ולסבה זו לא חס על כל אשר חיבנו נקוד מהתבן כי בסיד רב מכין הכל הסטה
זו וחזין חן בקריאה בפנים נכון למחזרים וסגנון לבטות בפסוקיהם המלות כהלכות
בני קורן וטעמן ודקדוקן לתפארת הקריאה והיא תהי' תמי' ועתה ברובים אתם קהל אחבי
אחרי אשר זכיתם להתחיל לפלוס ובראיה הקסת בימינו מהנכון הלז כותב וחוקק תהלות
אלו בפיר' תם כבוד לה' לשאר מקדש מקדש מעט ופסוקים מזה בהם בנשים זמניהם
ולמדתם אותם את בריכם להבין כחכמה הנגון מכין שם תלמיד סאמר בלוי' כי כן בטוחו
מיום זאת חבור זה לאורה ירבו לומדיה בישראל על מנת לסודר להדר אליהם גם וכינא
בהם ובהסיד מלב הסקוב כל טיבא חס באלו ותבא בכח הגולה אחת אחד מן חמשת סרי'
המחזיקי' כל חרם וכל כינה אשר חן להם חלק בה חמון' לאסור אשר רבר זה מרגרים ולא
ריק' ראיתי להעלות פה על ספר אשר כתבתי בתשובת סאלה זה ית פס' בהיותי מרביץ
חורה בקץ פיראיה ועל לסתום פה דובר בלכלה בדרך זה וחמון עליו כל גאוני ויטולא
אשר בימים ההם יראו רבי' ולא יראו מנסת לחכמה הזאת חף כי רוחם בקרבם יפחדם
ללמוד ולעסות' עד אשר תסוב חמת אביס סכסמים ורחם יסור יבנה ביתו נאיה קדם
ויפקד את בני לו למשפחתם לפתים ומחלקותיהם למחזרות והיו הסירות בבית ה' וכל
הערה חף גילת ודן מרוב טבי' לא כיום הזה אשר כל א' ממנו פד בסורים פס לב רע
חקונר רוח ומעבדה קסה מזרת הגלות בפיו יסיר את הסירה ועליו לבן דני
בי אז לא יבא מומר בקהל האמר לא יהיה לו על מה להשמת כפסם
וזהבם אתם פרתת וכרמים וה' להם לאר עולם על כן
וחרו ירמם כי פין בעין יראו בסוב ה' בין
מהרה חת'

שלחו	לחוביל שי	לבן ישי	חבור	ומירות ח	בגננים	1
יגל	חרתו	רקב לבו	מכל	המדות חק	ומסמנים	2
ביקס	בישראל	יבורך אל	נקרא	כמו בנו	ורב אותם	3
דגיל	בבין שרים	פני שרים	לסיר	לסור רוכבים	והשמים	4
אחר	פאר העם	אשר העם	חכל	ברוכ ימים	ורוב שנים	5
חשיב	עמרתח	לשנותח	כימי	בני לוי	ברוכים	6
חביא	במוסקת	מחוקקה	דברי	תהלותיו	וברגנים	7
יחרו	לגיל ורון	פני ארון	שבת	וכל יום טוב	וחומנים	8
ולכל	דבר מצות	ועת הדרור	חתן	וכלתו	ואב בנים	9
תמיד	אנוס רצה	יתי מוצא	שירות	ותשכחות	מוזמנים	10
לכבוד	אדון עולם	באראלם	לפצות	בז	בעל מינים	11
לא עור	דבר מרי	לעם עברי	יתן	בקול הבח	גאונים	12
יראו	בכל בינה	חיות מנה	גם לו	כמו חם ח	מוזמנים	13
חלש	במחלומות	ובחכמות	גבור	וחסון הוא	כאלונים	14
בין כך	ערי יצמח	תלא יצמח	משה	במתנח	בשושנים	15
בחר	במחברתו	לתפארתו	סלם	עלות עמו	במשענים	16
יזכח	בסוכן הוא	בעושחו	בזכות	יפעלתו	במשמנים	17
חיים	וחצלחת	וכל שמחת	לועם	מחברות	בכל פנים	18
עד צור	למקדשו	בחדשו	ישיב	בשיר שפת	לנאמנים	19

שאלה

יש אתנו יודע ער מה בחכמת חשיר רל חמוסל קא שטח או שטח
בני דעת מבני קהלנו יצאו אשר כחגים ובמקדים ישאו קולם וירגו
בבית חכמת שיר ושבתה הלל וזמרת אין כאלהינו עלינו לשבח ונרל וארון עולם
וכיצא לכבוד ה' בסוד ויחס ערך חקילות בחכמת חנוכרת ויחס אדם לנרשם
בשיח שפתותיו עונת ואומר כי לא נכון לעשות בן כי אם לשוש אסור והמסור
אסור והלולים כאשר חמה בחכמת חומר האסור אסורים משחרב חכית משום אל
חשבת ישראל אל ניל בעמים ואותם תציא לבח ברברות בעיני החמון אשר שטען
את קולם עם היותם רובם סתומים התורה יצא נא דבר מלכו מלפני חסור כתורת
בחלכה אם יש איסור ברבר ואם קול חמוסל הוא זה או קול ערב למיט לחללית

תשובה

הא מלתא איתא בפסק דגמין דגרסינן חתם שלח לית למר
עוקבא זמרא מל דאסיר שרשט וכתב לחו אל תשטת ישראל
אל ניל בעמים ולשלח להו מחכא בשיר לא ישתו וין אי מחתו'חא חם זמרא דמנא
אסיר אבל דפומא שרי קסל וממאי דאמר דלא שלח לית בשיר לאשמועי' דזמרא
דפומא נמי אסיר נדמה לו לאומר לאסור זה דזמרא דפומא הוא ומה גם כראיתו
שכתב המור ארת חיים סימן תקס' זל ואסרו כל מיני שיר בין בכלי בין בפה וכו'
דשחרטכס ביאר בתל' דאפי' בפח אסור אף בלא משתח ואין חלוק בין לשון עברי
ללשון ערבי וכו' וכו' ואולי עיני ראת בשל אחרים חפוסקי' נכ' בלשונות אלו וקרא
דזמרא בסוף סימח אסיר דב אודנא דשמעא זמרא תעקר אסיר רכא זמרא בביתא
דזמרא בסיפא של' קיל ישורר בחלון חורב כפ' וכו' חלק חר הקורא פוסק משיר
חמירי ועושה אותו וזמרי' ולכן אסיר כי לא מוב דברר לשורר איך שיחית
אכן מי לא ידע ככל אלה שכל מיני זמר לדבר מצות סותר גמור חוץ ודברר מר
עוקבא קראם סתנכנסומה שדברו הפוסקים תגל קראם סרונין ועל בן לא יצא
בלחא שיש עיני' אליה וזהו המעשים בעיון כל הנאמר בזה בסקמותיהם ויצא כי
שטח חלוקי' ברבר שתי' דנה כסעשת חומר ואיכע ככונתו וזמנו הא זמרא דמנא
הכ' זמרא דפומא הנ' לשורר במשתח חיוין חר' לענג עצמו כמלכים החל לשבח חתן
וכל זה אורר מצות זמנו נוסף בה עוד אחת ללמוד החכס' או להתעסק בה לזכרה
לעתותה במצות הא' זמרא דמנא הוא היותר חמור לכולי עלמא דלחבי ידע מר
עוקבא דכותלא יפקדו אלא דמכ' דמנא אסיר אבל דפומא שרי ולחבי לא כתב
להו בשיר דהוה שטע' במנא בין דלשונות ולומר בפה אא וכתב להו אל תשטח
דשטע' ככל זמנא אף בפת וכן דר' מבס כתב ול' סוף חל' תענית וכן גורו שלא לנגן
בכלי שיר וכל מיני זמר וכל משמעי' קול של שיר אסור לשטוח בחם ואסור לשטען
כפני החרבן ואפי' שירה נפת על חיוין אסיר וכו' עכל חרי שאם' שחניגן בכלי אסור
ואפי' שירה כפה שקלה טמט על חיוין אמנם צריכים את לחבין עתה לענין הכונה
זהוסי' דנראה ודאי דזמרא דפומא בלא משתח חיוין סותר מכתב רשי' עלה דהא
דמר עוקבא זמרא מל דאסור לשורר בתוך בית המשתאות לאפוקי שלא נכון
אסור בעלמא בכל אופן וכו' תתוספו' כן משמע מרקאמר ולישלח לחו בשיר וגו'

צורשן ולעתיד דאלכ מה תרוחנו אם חית שולח לחם בשיר מאל תשמה או מאי
 חית דבשיר עדיף מאל תשמה אלא כיון דעקר חטאלת וחתאוכה חית על השיר
 במשת' הלל בשיר שבו מפורש לא ישתו יין וכן סובר תרמבם מכת' ואפי' שירת
 בפת על חיון אסרת כדלעיל. מכלל דשלא על חיון סותרת. ואף שהמור כתב ס'
 חנל' ול' ותוספות מפרשים דאפי' בלא משתח נמי. ועל דברי רמבם כתב אבל הוא
 ביאר בתש' דאפי' בפת אסור אף בלא משתח וכו' וזה חכמי בעל ש"ה לומר רש"י
 ומיט' פסקו דדוקא בבית חמשתה כו' מיחו כתב המור בשם מיט' ואפי' שלא בבית
 משתח וכו' ע"כ אומר אני דלעולם ועד גם תתוס' ורמבם סוברים כרש"י דשלא על
 חיון שרי מכתב המור שם ול' ותוס' מפרשים דאפי' בלא משתח נמי ודוקא למי
 שרגיל בכך כחיהא דאיתא בירוש' דיש גלותא דהוה קאי דמסך בוסר מ' בשכבו
 זבוקסו תיו מזמרים לפניו ע"כ ודאי תחלוקת הד' שאמרת' לענן עצמו במלכים
 זבענין וח' ס' גם לרמבם בתש' דאף בפת ושלם במשתח אסור. וכן לתוספ' אבל
 בפת שלא במשתח ושלם לענן בכני סלכיס לא לטמא עצמו לחור' או לחתלמר
 או במצות שר או מושל וכיצא ואצל לדבר מצות אליבא דכע' סותר. דויל' בתר
 טעמא כל זה נאמר מפני החרבן ותגלות חתיות עלינו ואיך נשמה זבירת קרשנו
 לטמא ואנו גולי' ועל' אסור פ' חלק אורנא דשבעא ופירא תעקר וזמרא בביתא
 חורבא בסיפא וכו' ואל' תשמה ישר' אל גיל ועודך בעמסי' אבל היכא דליבא תיש'
 דמשתח חול לא אל גיל לא במשתח יין ולא במלכ' בפת סותר. אך אם יחיד
 לרבר מצות כשי' לחתן וכלה זכיצא נער וכתבתו רמות נסור הוא דהא אפי' זמרא
 רמנא ובמשתח חיון שחן שתי החלוקות היותר המורות גלי' חתן וכלה זכיצא
 חתירי' במנא דהמור א"ח ס' של' כתב בשם אבי העזרי' שה' ~~לכת' לומר לגוי~~
 לגנן ככלי שיר בהופות דאמירח לגוי במקום מצות שיר' ~~לכת' שיקרא בצור~~
 לגנן. במשתח חיון דחיתופת דברי רמבם סוף הלכות תענית' כ' הס' וכבר נהגו כל
 ישראל לומר דברי תוסבחות או שיר של ודראות לאל' וכיצא בהן על חיון ע"כ
 וחסור שם אבל סותר לומר שירות ותוסבחות על חיון בבית חמשתה ע"כ וסמך ח'
 טכ' חביאו בי' שם כתב דלשמה חתן וכלה שחוא שיר של מצות סותר. וכן פסק
 זכתב הוא מהר"ק ארו בקצרו. והגיה המגיה וכן לצורך מצות בנן בבירת חתן
 וכלה חבל שרי' ע"כ. ובכתב מרובע נר' מ"ש חרף פ' אין עומדין על' דהחיא דמר
 עוקבא חא דאמרינן זמרא דפוטא אסור חם בנן נגינות של אהבת אדם לכתב
 ולטבח יפה ביופיו כגון שהושמעא לי קורי' לחם אשער אבל דברי שירות ותשבחי'
 וחרוק חסדיו של הבה אין אדם מישראל נמנע מזאת ותגתג כל ישראל לאסרן בבתי
 חתני' ובבתי משתא' בקול נגינות ובקול שבתח ולא ראוי' מי' שמיחה כזאת ע"כ ל'
 ומ"ש כל חקורא פסוק ממיר חשירים ועושא אותו כמין זמיר כו' בבית הוא שולחי
 נקט שיר השיחאם לחיותו שיר של אחבי' של קרש' דאסור לעשותו חול'. וכן מ"ש
 חקורא פסוק בבית חמשתה שלא בוסג' רצח באו' שלא בוסג' שלא לשמחת חתן
 או שלא לרבר בחורח ולא רצח לום דאי' שיהא אסור לוס' פסוק בוסר לכבוד ח'
 ואיני דואת שיטיל ספק כל מי שיש לו מוח בקרקרו דלחלל' לה' בוסרה בכ"ה
 בשבתות דשומים ויום טוב וקרא דבר מצות כמו לשמחת חתן וכלה אשר כל שבת

קרט כלל היא אצלנו וחייבים אנו לקשטת ולסמך בכל מיני שטח ותמרים
גם בן נאס'וביום שמתכנס ומועריכם ומצות על השצ' לחנע'קולו בתפלתו ביותר
ואם יוכל לחשמע קולו ויהי כאילו עשרה מסורדים יחד האם לא יתח טוב • או
אם יעמרו אצלו מסייעים אשר הנגס ה' קול ערב וכלי סדר רק את ארצות בנחוג
כל היום בין קהלות האשכנזים יומרו עטו ויקרת שיתיהסו ויערבו לו האם יחשב
לחס להטאי וכתוב כבר את ה' מהונך ודרשו ול סכה שחנך כיצר אם יש לך קול
ערב וכו' ואם כן אטו בטביל שחנך ה' לאלה ידיעת החכמה בסדרת זכאים לכבה
בת ה' יהיו הטאים בנפשותם חלילתי נגור אם כן על שלוחי צבור שיהיו נקרים
בחבורי ולא ינעיסו קולם ויקרא עליהם נתנה עלי בקולת חסרא דסד ראסיר אפי'
ביחור וראי משמע שהרי אמרו וכרא דגרדאי אי אמיר ומיחיר חוה • ואנו אשר
חיינו בעלי המוסקא בתפלותינו ותוראותינו עתה נהיחלבו אל העמי אשר יאסרו
ביאין אתנו עוד חכמה ונצחק אל אלהי אבותינו ככלב ובעקרב • סוף דבר אין בוח
ודאי משום אל תטמא ישראל אל גיל ולא עלה על רעת שום בד או חכם לאסור
מלטבח לה' ית' בקול חיותר נעים שאפשר ובחכמה הזאת המעוררת הנפשות
לכבודו כאשר משלמותה האריכו לספר רבי מהאחרונים • והרי חסידים חראשוני'
היו מרקים לפני הכלל כראיתא ככ' כתובות בכמה מיני קלות ותמחול והריקוד
שצח קלה מן הומר ורבה ממנו ואחניא ליח שטתית ושטותית להתהיא סבא כמו
שנ'ס • וכיום שסחת תורת ישראלונים מרקים וסל' בחיקם כבה ועושים שאר מיני
שטתה ולא ראינו מוחה בידם כי טוב להודות לה' בכל אופן נכבד וספוארן • ואולם
עוד שמעתי דמכתייע האוסר ממאי דכתיב אך נשיר את שיר ה' על ארמת נכר
נבצא דרוקא ות' • ה' אמר עודנו חץ כאדמתני וגם בוח קרא ולא דקדק
שחרי שאלת האל • בכל לישראל חיתח שישירו לחס לבקשתם מסיר שחיו
חלוי' אומרים בבית הקדש וחחו שירו לנו משיר ציון ולא אסרו שירו וחסרו כתם •
וחס חיו נשיבים איך נשיר את שיר ה' הקדוש מיוחד לביתו על ארבת נכר ולא
אסרו איך נשיר סתם אלא את שיר ה' וברור פי' רש' ול על נחרות בכל בשיררנו
לגולה וסאלס נכ' שישירו לוכמו שהיו כסוררים על חרוכן עכ' • וכן אע' ול פי' זה
המסור נאם על לשון הלויים שהם המסוררי' בגלותם על בכל עכ' • ואם אמר לנו
עתה לחקריב הוצה לארץ בשביל זה יאסרו החפלות שכנגד המירון תקנום •
וכן המסוררים שהיו אומרים הלויים על חרוכן יאסר לנו לאוסרם עתה בגלותנו •
אין מקום לגמס רק על חלומרים הבמה זאת כאשר ישירו וימרו שלא בכה ודבר
בצוח אלא מתלמידים או מזכירים לעצמם • וגם זה וראי שר' דחרי חוכה גלעיל
שרט' ותוספות ורמבם וכל גלעיל עולם לא אסרו וסרא חוכא אלא להתענג כמו
בין או בטלכי אבל בכל אופן אחר שרי • תעוד דכס' לחתלסר יחא סותר כי אם
בסר הרבר ושוכ לעשותו לשמח חתן וכלה וככה להודות לאל ובכל דבר מצות
איך יעשו זה אם לא ילמרו תהלה • וגם אחרי שידעו קצת וצריך להשתלם יותר
ולתעטיר בוכרונם סח שיוערים כי בימים הבאים חכל נשכחי • את זרד ראה קמן
טבת למסורס ונתן אל לבוי ועתה עינינו א נהרי נחלי דבש וחכמה לקיים או לבטל
חת אשר כתב המחקק • חרי מלחם וטוב פוקק • הנעיר יתורת ארית ממוריא •

טוב להורות כח דהיתרא ולומר למס המוסק אשר אמרתינו אמרנו טהורות מפני דיו מורע
 שמו כמערס כי ופה דן ופה הורה הלכה למעשה לרנן על הרנה ועל התפלה במדה
 ומסקל המוסקה * וזכרנו בימי חרפי בהיותי סוקר על דלתי התורות בקרק סאדוואת
 עיר מכלה סופרים בעת ההיא ומלכס בראס הגאון חלום כמחרס זל סוררנו בבית
 הכנסת כל פדר הקדושה ופעמים רבות לבקשתו דוראי לא גרע ועדף מהני סתקו עלנו
 בקולם מפני הדיוטות המרננים בקדושות וברחויות * בכך סית לה' וזמרנו לאלהינו עד כי
 נזכה לסיר סיר חדס בביאת גואלת נפשות נשפנו לחגילה ונשמחה בימעותו עד ער
 נאס. בן ציון צרפתי * כך יברך ישראל למחמס הסכה

דבר מפתנס אך למחר כי עתה גם עברו חיל דליות תפלת המוסק מורע תמפת בוף
 אמרנו איך בהס נפתל ועקם כי כלס כנח' למכת ומסירו חאדנו הנה ה'מכס זל המחמור
 כתב סוף ה'ת וקבוצו זכ' הכר בהגו כל ישראל למחר דבריו תוסכחות או סיר על הודאות
 לאל וכוונא בהן על היין עכל הפת אחת חס על היצדק רוב לכאת תן הכונה הכסוכ' ומחמת
 אכילה ופתיה מותר: בבית הכנסת דאת בו חמילה ופתיה רק הכל רנה ותפלה וזוהר
 על אחת כמה וכמה דמותר לסודר סיר על הדליות לאל * יתב' וכל המרבה לסודר והלסים
 יפנו בקול ערב ומנתו לסס הרי זה מסוכח חאס מותר [אחרבא מניה] הלא ממה לחמס
 על הארץ ללמוד לתכליה לסוכל לעמוד ולסר' בקדם כקול עוז וזהור המבזה היא בחבר'ך
 כי ברוב עם הדרת מלך * וסלטי הגבורים פרק איך עומדין מסיק מתי להתרחס איכנ כריך
 לפנים * הצעיר אוהב האמת ולמי סאמת *
 ליב סרוואל

ווי לא ידע בכל אלה כי מצוה רבה ועליו נאמר כבר את ה' מהנך * אל תקרי מהנך אלא
 מתנך ותי סמוחה כיר מי סתנגן ומפורר בבית הכנסת בפחותות ובימים טובים ובהפז
 חתנים וברית מילה לא ראה תאורות מעולם והדברים פשוטים יותר מביעתא כסותחא *
 הצעיר כרוך בסמך שבואל אלה :

קרא קא כנות הסמיעי את קולך כי קולך ערב ומדקאמר כי קולך ערב משמע טכל מיהיה
 ערב ביותר ביותר רבו לפני יתברך ומדקאמר קולך כחם ולא קאמר באוריתא ולא בברכ
 שרטי משמע טכל סהיה לעבודתו ית' לרית נוחות לפניו ובפרט בהלל ומחמדים ודברי סיר
 ולסת גליות' ובהללות וסידים יסר כחם ובהס נאמר כבר את ה' מהנך * ומה סתנך והס
 הק' לת הערבי הכא' כמסקל וסיעור כפי דרכי המוסקה ומסכת אזי לעשותם' נאס הקטן
 עורא ספאנו איש כנטוכה :

מאן דלא ידע בטיב הסר לא ידע מה ידון כיה מטוכו ערבותו ותועלתו אשר בטחים ומעל
 ואסר בארץ כאשר כתבתי בספר סיר ציון אשר לי תפלא סגולותיו יי' הוא דבר אלהי באמת
 וסס במאמר חמוסי הכרחתי מרכי מאמר חזל פליו במתרא במדרסים ובספר הזור וכוזה
 ספרי חכמת האמת ומדעות כל המוסקים כלס כי המוסקה טובה בעיני אלהים ואסר * וליכא
 מאן דשליג דביתחורס סידס ופיוטים לחלל לאלהינו בבית הכנסת וכל סמך סל מזה
 עתה

החזקת חף כיוצא בו המעשקים טה חפי בגלות החז והמחז הזה חפז לזה הנני מעביר
 לכל מה שכתבו הגאונים רלעיל
 חפז יחזקת בסמל משה מפאנו זלל חתומי וישיחא :

גדר שנו לאשר שא מאתנו כחונן וכשור' המעולח כמר שלמה מחאדומים
 וצו איש מנמכת אשר כמתי יגיעל יגע ויהיה אדם חראסין להרפים
 מוסיק עכרי וחוציא חוצא בלתי מסודר ואינו מן חראף יקום איש להחזקו להרפים
 בלא או לקנות משה מיד אחר לכן אחרי ראינו חרשות על ככת מאת בעלת שרי
 חקטאולר זרת אנתנו חמ נחרי בגורת עירין ומיסר קרישין בגחש הנושק על כל בר
 ישראל אנת שיחית שלא ירפיש בשום אופן לא כלם ולא קצת מתדברי אשר בחבור
 וח כמסוקת חואת שלא ברשו' המסחר הנל או יורשו' בומן ט'ו שנים מחיום ולא
 וכל בגורת וז גם כן שום יחודי לקנות מחבורים אלה מיד שום אדם או מכני עמנו
 או אחדים שלא ברשות המסחר הנל שיעשה בחם גיווח רושם לסימן שנתרצה
 שימכרו על אחר וכל ישראל ישמעו וראו כל חלכר ברשת האלה וחקללח
 חואת' וחשובע ישכן במח וטאנן ובצל שר יתלונן בברכ'אמן : ויניציא חשון שסג

יצחק גרשון

משה כהן מורם

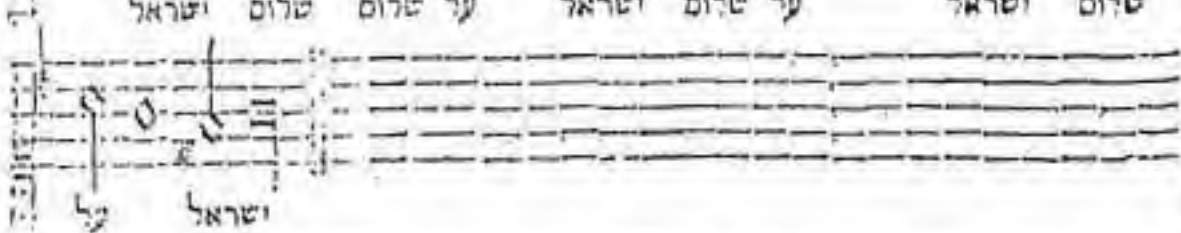
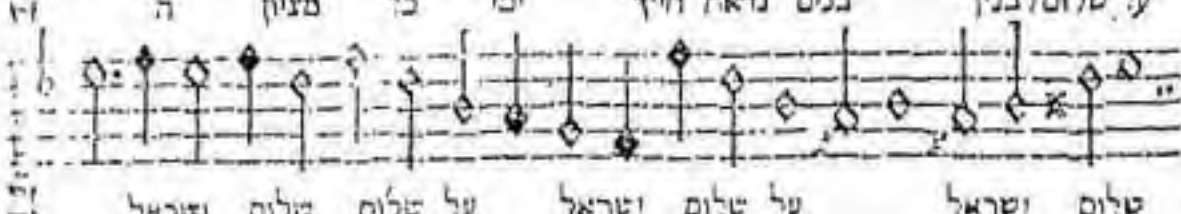
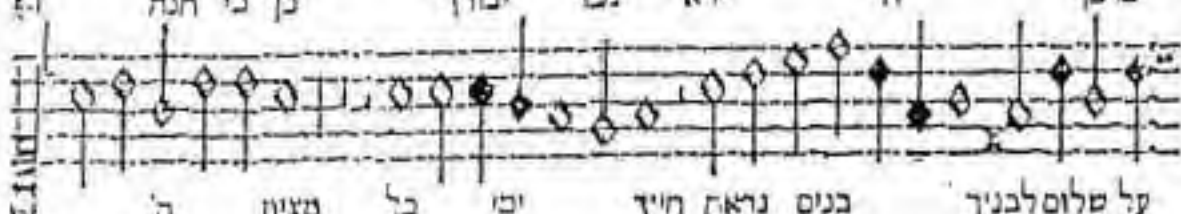
חזקת ארית ממדינא

שמחה לזאמו

ששח קולות

סימא

שִׁשְׁחֻקֹת

זח

נא ואבך לנו שחיה ח' לולו לחד ומעלות שיר

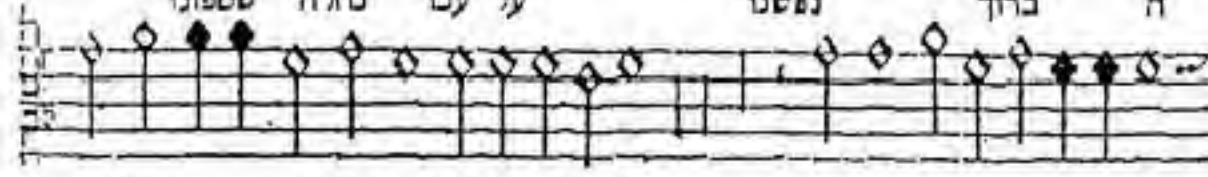
אחי אדם עלינו בקום לנו שחיה ח' לולו ישראל

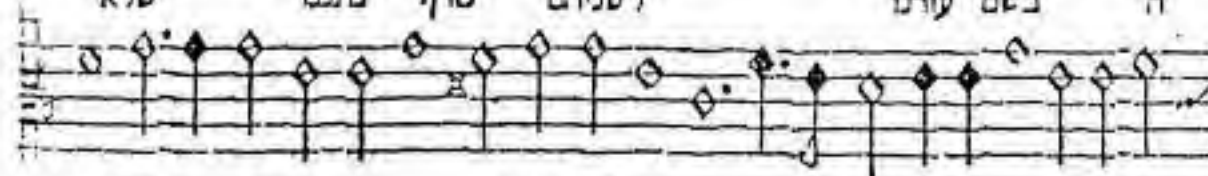
ומים אחי בני אדם בחרות בלענו ודים

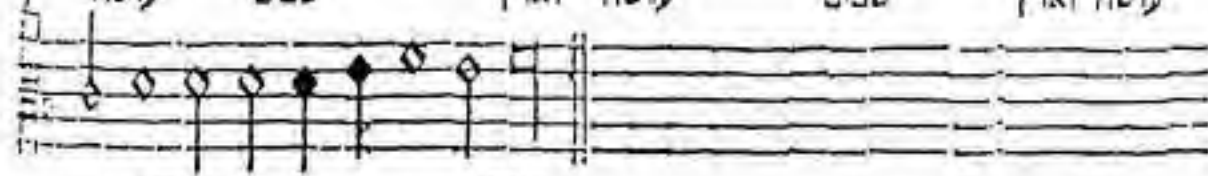
ח' ברוך נפשו על עבר נחלה ששפתו

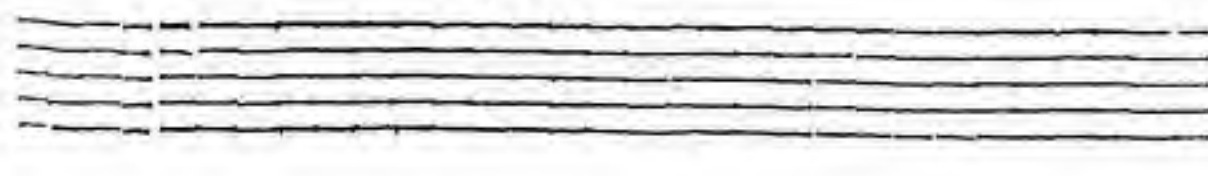
ח' בשם עורנו לשנים טרף נתנו שלא

עושה וארץ שבים עושה וארץ שבים עושה

שבים וארץ

כי ארך לישועה לו ותהי עניתני כי ארך
 חבונים באסו אבן לישועה לו ותהי עניתני
 היאואת חיתת ה' באת פנה לראש חיתת
 נפלאה היאואת חיתת ה' באת בעינינו נפלאה
 נגילה ה' עשה דאוב זה בעינינו
 נגילה נגילה בו ונשכחה בו ונשכחה
 נגילה נגילה בו ונשכחה

שמוח קולות

Handwritten musical score for "Simcha Kolot" (Joyful Voices). The score is written on ten staves, with the first nine staves containing musical notation and Hebrew lyrics. The lyrics are arranged in four lines of three staves each. The music is written in a simple, accessible style, likely for a children's or community song. The lyrics are in Hebrew, and the music is in a key with a common time signature (C). The lyrics are:

בבית ברכנוכם ח' בשם הבא ברוך ח'
 ח' בבית ברכנוכם ח' בשם הבא ברוך ח'
 אל המזבח קרנות עד בעבותים חנאסו לנו ח' אל
 המזבח קרנות עד בעבותים חנאסו לנו ח' אל
 כי לח' הודו ארומסך אלהי ואורך אתה אל
 לעולם כי לעולם כי חסרו לעולם כי חסרו לעולם כי חסרו
 כי חסרו לעולם כי חסרו לעולם כי חסרו לעולם כי חסרו
 חסרו לעולם כי חסרו לעולם

לה' חשתחו סבו כבוד לה' דבו לדרד מסכור
 ה' תרעים הכבוד אל רבים על ה' קול קדש בדרד
 שובר ה' קול בחרד ה' קילבכת ה' קול רבים מס על
 חלכנו אריו את ה' ויטבר ה' ויטבר אריו
 ה' קול ראמים בן כסו ושריו לכנו על כסו וירקס
 קדש מברך ה' יחול מברך יחול ה' קול אש להבית הוצב
 כבוד אומר כלו וכחשלו אילות יחולל ה' קול
 יתן לעמו ענה ה' לעולם בלך ה' ויטב ויטב לכבוד ה'
 בשלום עמו את יברך ה' בשלום עמו את יברך ה'

שבעה קולות

יג

תארון בנסע אסיר חי לאל ברוך ואענה שפתי נא אפתח

נקרא נאל לציון ובא וואל ופעט עת אל אקרא סתולל

בנסע אסיר חי לאל תארון בנסע אסיר חי לאל בנרון או

וכפר נדונו תשלם נאלט חואל שבותנו תסיב הארון

תארון בנסע אסיר חי לאל תארון בנסע אסיר חי לאל אחרן

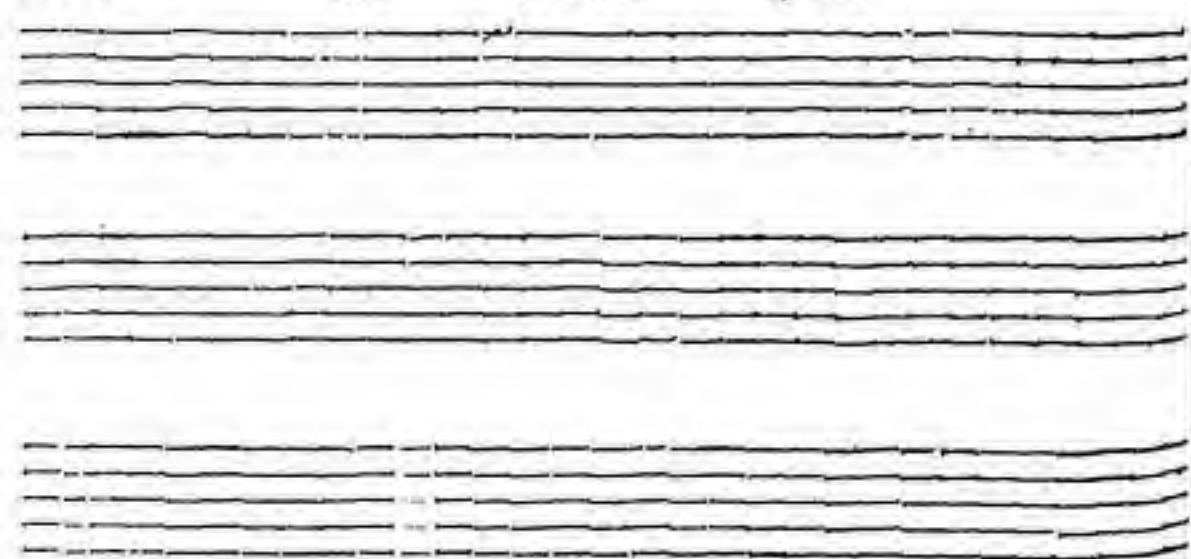
ויתרון ינבר וחולים סעוד אלים אל חלנו באולים נעבור חן

נסיר נסיר חיו ינן ונס תחי אל נא חוקי הארון בנסע אסיר חי לאל

שפתי נא אפתח הארון בנסע אסיר חי לאל הארון בנסע ויהי בנס

תארון בנסע אסיר חי לאל ברוך ואענה

[illegible]

עַתָּה שִׁיר אֱלֹהִים אֲשִׁיר תִּרְקַח לָבוֹא וְלִסְתֹּק בְּשִׁמְחָתוֹ שִׁיר אֲפִתָּח

לֹא פִתַּחְתִּים עַתָּה שִׁיר אֱלֹהִים אֲשִׁיר אֲרֹן לֹא פִתַּחְתִּים

וְעִירָו בְּמִסְכּוֹ כְּסֹדֶךְ כִּי לִצְנֹן רֹאשׁוֹן אֲרֹן

לֹא פִתַּחְתִּים עַתָּה שִׁיר אֱלֹהִים אֲשִׁיר מִרְיֹן כִּכְנֹו בְּנֵי מִיכָה אֱלֹהִים

כִּלְוֹת אֲרֹן לֹא פִתַּחְתִּים עַתָּה שִׁיר אֱלֹהִים אֲשִׁיר אֲרֹן

וְהִסְרֹךְ הָהָר הַנֶּה יָסִי וְלִכְנֹן פֶּנֶה לְרֹאשׁ תְּהִי נָא יְיָ

לִפְנֵים לִפְנֵי יָסִיב אֲרֹן לֹא פִתַּחְתִּים עַתָּה שִׁיר אֱלֹהִים אֲשִׁיר

אֱלֹהִים בְּאֵרֹן מִנְחִים אֲבָנִים וְלִחֹת מַסְנִיִּים וְכִי

פִּתַּחְתִּים עַתָּה שִׁיר אֱלֹהִים אֲשִׁיר אֲרֹן לֹא פִתַּחְתִּים עַתָּה שִׁיר אֱלֹהִים

[illegible]

שבת קולות

ראשון

ע

ואין ארץ מצאיתו אל עת ואין נבטא ויסתבח חו אלהים יערן

אדון חנו לאדונו סוף ואין נעלם ביהוה יחד

נתנו נבואת שפע ומלכותו גדולתו יודה נתר לכל עולם

על אל לעש נתן אבת תורת ותפארתו סגולתו אנשי אל

לעולמים דרז וסיר ולא חאל יחליף לא ביתו נאמן נבוא יר

בקדמותו דבר לסוף מביט סתרינו חודע צפת לוולתו

אליהם מתיס יסעתי קץ סחבי לפרות ססיונו ימין לקץ יסלח

תהלתו שם ער ער ברוך תהלתו שסעד ער ברוך חסדו ברוב

סִכְמוּ רֹאשְׁךָ שְׂמַחַת קוֹלוֹת יי

בְּתַפְצוּ נַעֲשֶׂה לֵעַת נִכְרָא יִצִּיר כֹּל בְּמַרְס מֶלֶךְ אֲשֶׁר עוֹלָם אֲדוֹן

וְהוּא וְהוּא הוּא הֵיחַ וְהוּא נִכְרָא סִכְמוּ מֶלֶךְ אֵחַ כֹּל

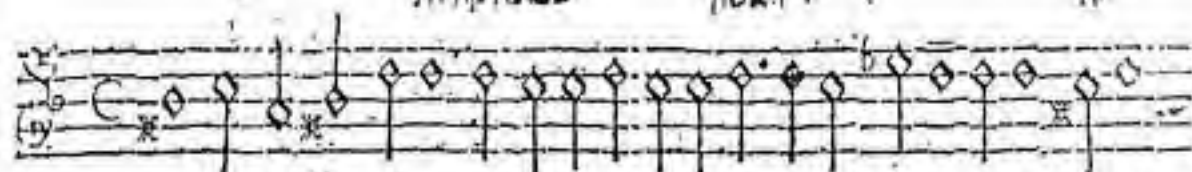
לֹו לְחַסְיוֹל שְׁנֵי וְאֵין אֲדֵר וְהוּא בְּתַפְאֶרֶת יְהִי

וְהוּא וְחַסְרָה הֵעַת וְלוֹ לְחַבִּירָה

אֶפְקֵד בִּידוֹ אֶקְרָא בּוֹס בּוֹסִי בְּנַת וּבְנִינִסְי נָסִי

לִי ח' נַחֲתִי וְאֶעֱרִיחַ אִישׁוֹן כַּעַת רוּחִי

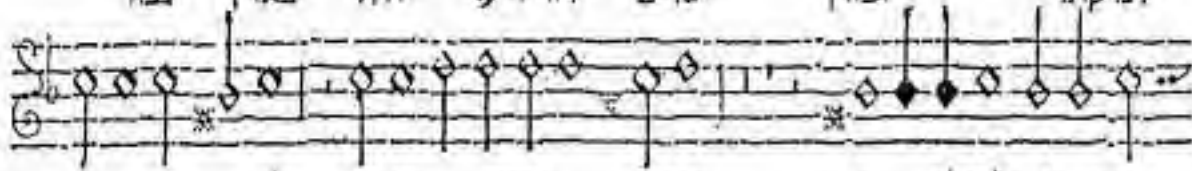
אִירָא וְיֵא

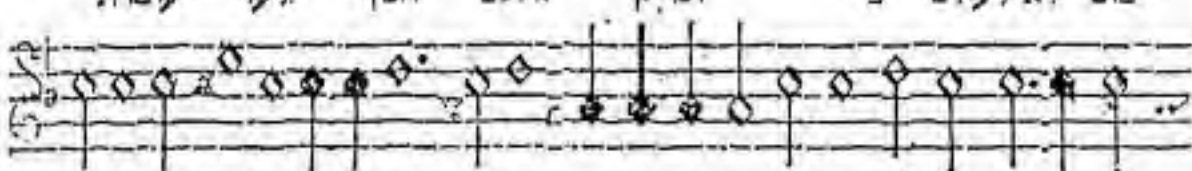
כאד חפץ במצותיו ח' אתידא אושאטרי הללית

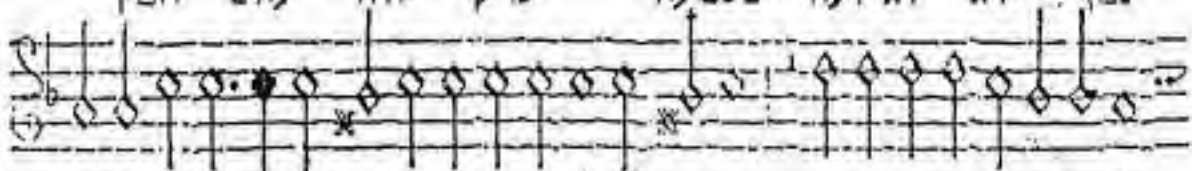
וצדקתו ובורך ישרים דור ודעך יחית בארץ נבד

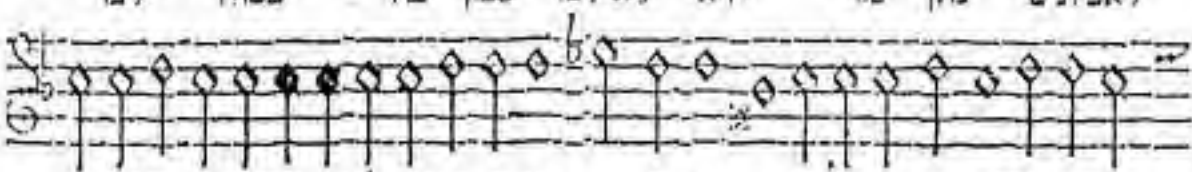
ימוט לא לעולם כי וצדק ורועם חטן דער עוסרת

נבון יורא לא רעח מסמעה צדק יחית עולם לזכר

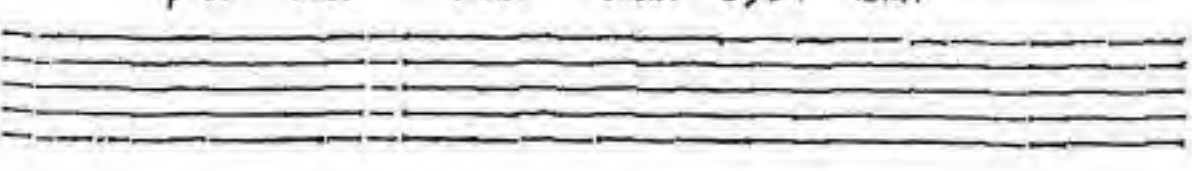
לאבותים נתן פור יורא לא לבו מסד בה' בסד לבו

שנו ובעם : ירא דטע כבוד ורום קרט לעד עוסרת צדקו

תאבר דטעיס תאות תאות ונמס יחרוק

ועתה ישרים בסוד לבב בכל ה' אודה הללויה

עשה זכר לעד עומדת וצדקתו פעלו והדר רוד

תמיד כעשיו כח ה' ורחום דגן לנפלאותיו

נאמנים ומשפט אמת ידיו מעשו נזים נחלת לחם לחת לעבו

לעולם צוה לעשו שלח פרות פקודיו כל

לכל טוב שכל ה' יראת חכמת ראשית שמו וטרא קדוש ברוחו

לעד עיבת תהלתו תהלתו עשייתם

ולומר לה להודות ליהוה שבת ליום שיר חסוד
 ואמנת חסד בבקר לחניד עליו לשכר
 מעשיו גדלו מה בכבוד חנין עלי בלילות
 מחבותיו עמקו מאד ה' מעשיו גדלו מה
 עשב כמו רשעים בפרח זאת את יבין לא וכסיל
 ער ער לחסדם אח פועלו כל ויצו
 קני בראם ותם ה' לעולם מרום ואתה
 יסרח בתבר צדק רענן בסמן בלותו
 דשנים בשיבה ינוכין עיר ישנח בלבנו כאר

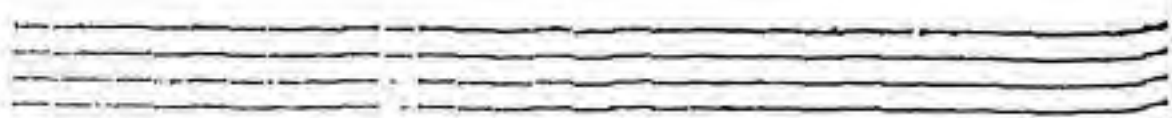
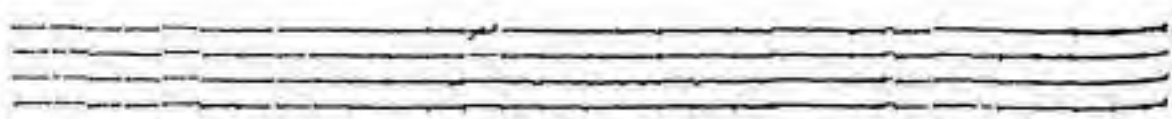
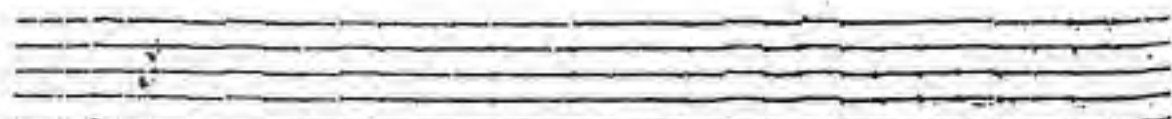
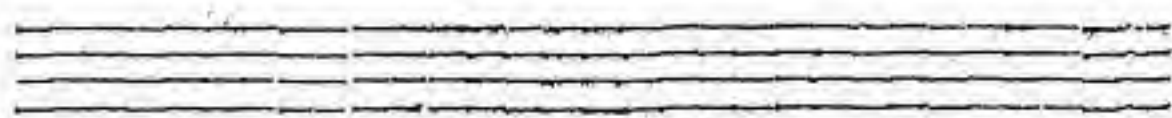
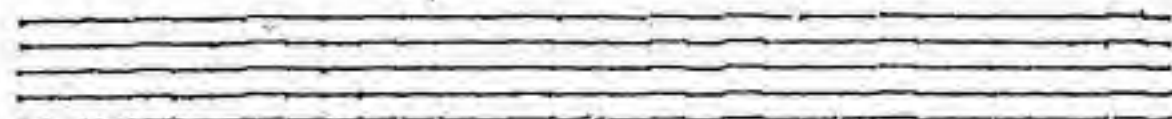
ח' ישר כי לחנור יחיו ורעננים

בו עולתה ולא בו עולתה וצור וצור

בו עולתה ולא צור

כב שני שמונה קולות

סבס סח על

לסס ריפס סח ססס

תמים יצרו ועור ימים כל כבודם העמים וראו רפס

אל ואתה חוסס סח כלי ויפס ספויפס ברחקס

ולעלכא ולעלכא קץ לאין דו לבלי לעלס לירידי הכרך שו

לוח המזמורים והשירים

סיר המעלות אסרו כל ורא ה'	קולות ו דף ז	אפתח סיר במסתי	ח
סיר המעלות לרוד לגלי ה'	ו ח	יגדל אלהים ש	ח
אורך כי עניתי	ט ו	ארזן עולם	ח
ברוך הבא במס ה'	י ו	הללויה אשר אים ירא את ה'	ח
תחזור לרוד הבנ לה'	יא ח	הללויה אודה ה' בכל לבב	ח
אפתח כא מסתי	יב ו	תחזור סיר ליום הסבת	ח
אין כאלהינו	יג ח	למי אחסוך לעשות יקר	ח